

тинската основа на черната магия (а черна е всяка магия, която изисква кръв, страдание, гладуване и жертване на естествените инстинкти) е съградена с хоросана на страха от наказание и с камъните на надеждата за възнаграждение, като количеството на последното е несравнимо по-голямо от това на първото, което се явява просто Bindemittel или свързващо вещество.

Забележително е, че никъде, дори в Англия, циганите не смятат вещицата за ужасяваща, сатанинска или пъклена. За тях тя е просто жена, придобила свръхестествени способности, които използва за добро или за зло според наклонностите си. Ако бъде внимателно проучена, представата на църквата (католическа или протестантска) за вещицата е доста детинска. Тя показва раздражението си, без да се интересува дали това не е естествен резултат на собствената ни глупост. Така например вещиците предизвиквали гръмотевичните бури и тъй като последните всявали ужас и били повече или по-малко разрушителни, църквата съвсем сериозно ги разглеждала като абсолютно зло, поради което природното явление било приписано директно на дявола и неговите слуги. Всесведущата теология не е знаела, че бурите прочистват въздуха. Вещиците били отговорни за всички епидемии, а много често и за всички възможни болести – за невежия доктор било твърде удобно да търси причината за болестта, която не можел да излекува, в магия, морална вина или в Бог. „Теологията, науката на всички науки“ все още не се е убедила, че чумата и черната смърт, и повечето болести у човека са резултат на пренебрегване на чистоплътноста, въздържанието и другите хигиенни закони. Само преди няколко години един изтъкнат свещеник и президент на колеж в Америка отдаде на „Небесната повеля“ смъртта на няколко студенти, която беше пряка последица от явното занемаряване на въведените от самия преподобен господин и неговите колеги хигиенни разпоредби. Но съобразно средновековната теория, като допуска „Небесната повеля“, президентът като неин проводник трябва да е бил „магьосник“ или вълшебник – заблуда, която се разсейва мигновено и при най-повърхностен преглед на неговите трудове. Но да се върна – не може да се отрече,